

Ce NU (vi) s-a spus despre...

ÎNSCRIEREA LA ȘCOALĂ

... sau dacă vi s-a spus, spuneți și altora!

Pentru că am sfătuit mulți prieteni și oameni de-a lungul anilor, pentru că vine iar ”anotimpul” înscrierilor la școală, dar mai ales pentru că sunt din ce în ce mai multe exemple ale situațiilor nefericite pe care le trăiesc atât copiii, cât și părinții și dascălii deopotrivă, ne-am decis să scriem, pe scurt, acest **mini ghid** pentru

ÎNSCRIEREA LA ȘCOALĂ.

DE REȚINUT!

- alegerea unei școli ”potrivite” pentru copil este un proces cel puțin la fel de elaborat și dinamic precum alegerea medicului pediatru ”potrivit”, presupune aceeași grijă din partea părintelui ca aceea investită într-o alimentație nutritivă ”potrivită” pentru copil.
- dincolo de situațiile extreme, noi ne adresăm acelor părinți care se frământă și își întreabă cunoștii și ”experții” care este „ școala potrivită, eventual cea mai bună” pentru copilul lor, acei părinți care, cu măsură și bun simț au ales și grădinița, dar care cunosc bine trăsăturile copilului și au o viziune onestă pentru viitorul copilului.
- orice moment care urmează să producă o schimbare a mediului în care activează copilul se cuvine explicat și discutat, într-un limbaj adecvat, cu copilul.
- recomandăm evitarea oricăror discuții de față cu copilul (cu rude sau prieteni) despre experiențe nefericite/ traumatizante legate de școală. Gândiți-vă doar că niciun adult nu ar putea să se simtă confortabil sau să privească cu inima deschisă un loc (unde este musai să meargă) despre care aude tot felul de povești

IATĂ CÂȚIVA PAȘI DE URMAT:

Cu cel puțin 6 luni înainte sau... măcar cu o lună înainte de ziua înscrierii, **faceți o listă** cu cel puțin 5 școli, care îndeplinesc condițiile unei "școli bune", după criteriile voastre, ca părinți.

DE REȚINUT!

În funcție de trăsăturile de personalitate ale copilului (competitiv vs. sensibil), o școală bună va fi aceea care este în apropierea casei voastre sau a bunicilor și care include în oferta sa activități care să ajute copilul să se dezvolte armonios: accent pe activități sportive în colaborare cu un club de profil (înot, fotbal), profil bilingv (german, spaniol etc) sau alte activități, mai ales în cazul școlilor particulare. Criteriul proximității școlii este important pentru că, în felul acesta, scuteți copilul și aparținătorii familie de drumuri lungi și obositoare

ATENȚIE!

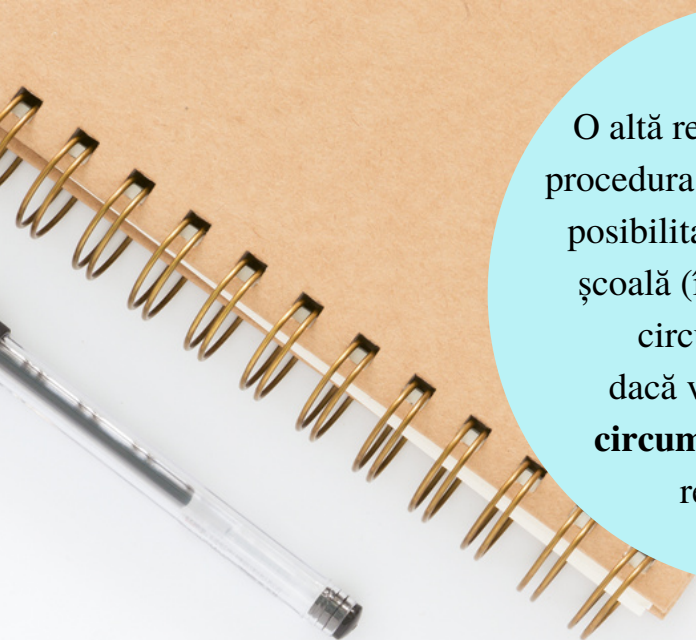
O școală "bună" **NU** este aceea despre care ați auzit că "se dau multe teme", pentru că nu prin cantitatea de teme se măsoară valoarea educației sau că „merg copiii la concursuri și iau premii” pentru că nu există concursuri de tipul olimpiadelor școlare la ciclul primar. Excepție fac niște așa-zise concursuri școlare obscure de cultură generală, care pun o presiune inutilă pe copil și care nu au niciun beneficiu academic.

Din cele 5 școli identificate după criteriile personale, alegeți 3 și **începeți ”investigația”**: căutați date online, site-uri oficiale (de exemplu: <https://www.edu.ro/inscriere-invatamant-primar>) sau în care este menționată școala respectivă, articole, discuții pe grupurile de pe rețelele sociale, întrebați vecinii, mai ales mamele și bunicile, dar nu uitați și tații (ei au întotdeauna o viziune originală asupra școlii copilului lor), asistați, dacă este posibil, la o activitate publică a școlii (un târg sau o expoziție) sau (dacă, vi se permite, sunați la secretariatul școlii și planificați o vizită sau o discuție telefonică cu o învățătoare de la clasa a IV-a, care ar urma să preia clasa pregătitoare.

Cel puțin o condiție importantă stipulată în metodologia de înscriere spune că puteți depune dosarul doar la școala de care aparțineți ca circumscripție, adică, mai simplu, acea școală la care mergeți să votați ori de câte ori se organizează alegeri.

Deci, începeți de aproape...

O altă regulă importantă din
procedura de înscriere vă dă
posibilitatea să alegeți altă
școală (în afara celei din
circumscripție),
dacă vă faceți **mutație în
circumscripția școlii
respective.**

DE REȚINUT!

Școlile cu adevărat valoroase găsesc resurse pentru a-i atrage pe părinții viitorilor elevi (din circumscripție, evident). În unele orașe mai orgolioase (Timișoara, Sibiu, Cluj) s-a încercat, și chiar s-a reușit, respectarea exclusivă a regulii înscrierii copilului la școala din circumscripția de care aparține direct (în actele oficiale).

Beneficiile acestei acțiuni au fost multiple: școlile s-au mobilizat și cadrele didactice s-au simțit motivate să asculte și să pună în practică tot ce aveau cu adevărat mai bun: nu concursuri, ci comunicare reală, proiecte atractive, care să promoveze talentele diverse și viziunile creative ale copiilor; nu individualism, ci construirea unei comunități active; nu aglomerație și tensiune, ci educație empatică și o relație directă cu elevul și familia.

ATENȚIE!

Dacă, însă, sunteți tentați să alegeți școala din categoria „la pomul lăudat” (acea școală sau ”acea” învățătoare despre care ați auzit că ar fi ”cea mai bună”, deși criteriile sunt cel puțin discutabile), pregătiți-vă pentru o adevărată bătălie pe locurile din clasă. La fel de nerăbdători ca voi, pentru o educație aleasă, sunt și mulți alți părinți care au auzit sau locuiesc lângă respectiva școală.

Riscați astfel ca fiul/fiica voastră, copilul pe care vi-l doriți să fie în centrul atenției și interesului ”renumitei” învățătoare să se piardă printre ceilalți cel puțin 30 de elevi (deși limita legală este de 25 de elevi la clasă pentru ciclul primar). Imaginați-vă doar că fiecare părinte dintr-o astfel de clasă are aceleași dorințe și așteptări (la cele mai înalte standarde) ca ale voastre.

ORICÂND, pe parcursul acestui proces este nevoie să aveți o **discuție cu copilul** (poate chiar vă însoțește la școala unde depuneți dosarul). Întrebați-l CE a auzit el despre școală în general, CUM își imaginează că va fi la școală, CE și-ar dori să facă la școală, dacă ar putea să asocieze un miros/ o culoare/ un personaj, CARE ar fi acesta și, foarte important, CE ÎNTREBĂRI are el despre școală.

**PROGRAMAȚI O DISCUȚIE
CU
EDUCATOAREA
COPILULUI**
**(la care să participe ambii
părinți)**

Analizați împreună atât aspecte comportamentale (ce face în timpul activităților, cum relaționează cu colegii, cum reacționează la cerințe etc.), dar și aspecte academice (cum înțelege și îndeplinește sarcinile de lucru, cât de bucuros/neutru/deranjat este de sarcinile de lucru etc.), cât de independent este pe parcursul zilei, de la gestionarea propriilor lucruri (haine, pantofi), până la spațiul de lucru.

Dacă este cazul, discutați în familie, încercați să exersați acele deprinderi care v-au fost semnalate ca fiind încă dificile. Colorați împreună, jucați-vă cu cuvintele, cu literele și cifrele pe care le cunoaște (internetul gume de resurse pentru toate gusturile, vârstele și stilurile), discutați despre sentimente, experimentați jocuri de rol, în care să abordați reacțiile potrivite și nepotrivite sau (fiiresc, dacă nu vă permite timpul sau nu știți de unde să începeți) apelați la specialiști (psihologi, logopezi, kinetoterapeuți). Nu fugiți și nu îi priviți cu preconcepții pe aceștia din urmă pentru că veți avea surpriza descoperirii numeroaselor beneficii, atât pentru copil, cât și pentru voi, ca părinți și ca familie.

Iată ce spune și **Ileana Ionescu**, director al Grădiniței „Scufița Roșie”,
sector 4, București:

*„Copilul pregătit fizic este acel copil care bate mingea, aleargă, sare, se
cațără, merge în echilibru pe o bordură. Avem tendința să ne axăm de
cele mai multe ori pe ceea ce știe copilul (litere, cifre, calcule, etc.), totul
însă pornește de la un tonus fizic bun. Copiii cu o bună motricitate vor
avea și rezultate academice foarte bune, conform studiilor de
specialitate, în același timp vor fi bine dezvoltați și ancorați social și
emoțional.”*

„LA CÂT SĂ ÎL/O DAU
LA ȘCOALĂ?
LA 5, 6 SAU 7 ANI?”

Iată o concluzie înțeleaptă a Simonei :

„Clasa pregătitoare vine cu multe provocări, cărora unii copii nu le fac față. În primul rând, activitățile ludice, care ar trebui să predomine la această clasă, sunt condiționate de spațiul și mobilierul inadecvate din cele mai multe școli (puține școli au spații și mobilier dedicate copiilor de 6 ani; cele mai multe folosesc aceeași sală pentru mai multe clase, unele școli având trei schimburi), precum și de regulile noi, impuse de pandemie. Dezvoltarea cognitivă contează prea puțin atunci când faci alegerea de a înscrie copilul la școală la 6 ani sau de a amâna cu încă un an. Am avut în clasă copii și de 5 ani și jumătate, care știau să scrie, să citească sau să socotească, dar care aveau o rezistență la frustrare foarte scăzută; plâneau pentru fiecare nereușită (de ex nu știau să își lege șireturile sau să își așeze materialele în ghiozdan); nu acceptau că școala funcționează după niște reguli și ieșeau din clasă sau din activitate când doreau; voiau ca jocurile să se desfășoare numai în condițiile date de ei, altfel renunțau la a participa și multe altele. În altă ordine de idei, să nu uităm că pentru copil urmează cel puțin 12 ani de școală, de efort și studiu intensiv...”

DE REȚINUT!

Nu sunteți într-o competiție cu nimeni, nici cu sora, nici cu vecina sau colega de serviciu, când vine vorba despre înscrierea copilului la școală.

Copilul vostru este unic și doar la el/ea este cazul să vă raportați și să analizați ce impact ar avea programul școlar asupra lui/ei. Ați fost și voi la școală. Cum v-ați simțit? Rețineți că, acum, școala pune mai multă presiune în ghiozdanul copilului din cauza numeroaselor solicitări: manuale, auxiliare, activități suplimentare, drumul până la și de la școală, afterschool, „campionatul pretențiilor părinților” etc.

FIȚI REALIȘTI!

Cu excepția școlilor particulare, unde taxa justifică și condițiile dotărilor și serviciilor, înțelegeți că școlile de stat arată și funcționează într-un anume fel. Asta nu înseamnă ceva neapărat rău, dar și șansele de a găsi destul de bine peste tot sunt... cam ca la loterie sau ca la piață: unele tarabe sunt mai aranjate, dar nu au întotdeauna marfă bună sau e mai scumpă, iar altele, deși au marfă bună, sunt mai în capătul pieței... ca să continuăm metafora. Nu știu cum era la voi, dar orice bună gospodină, înainte de a cumpăra ceva din piață, face research, dând un tur de tarabe și scanând tot ce se poate, marfă și vânzător. Am încheiat metafora..

Încearcați să înțelegeți că viața copilului la clasa pregătitoare e mai mult ca la școală și mai puțin ca la grădiniță.

Chiar și dacă luați doar această idee în considerare, tot vă va fi mai ușor să decideți la ce vârstă să vă înscrieți copilul la școală.

Nimeni nu îți cunoaște copilul mai bine ca voi, părinții lui.

Da, puteți apela la diverși specialiști pentru diverse evaluări (și noi vă încurajăm să o faceți), dar ei vor aplica doar niște teste, fără a avea posibilitatea observării profunde a copilului așa cum o faceți voi.

Cu puține excepții, retragerea copilului de la școală este un proces greoi, complicat și de nedorit pentru nicio parte implicată, dar în mod deosebit pentru copil.

Așadar, vă sfătuim să tratați cu importanța cuvenită acest moment al începerii școlii, fără stres, ci cu luciditate, fără analize complicate, ci doar cu multă iubire, fără prejudecăți sau standarde, ci cu bun simț și conectare la realitatea zonei în care locuiți, dar și a familiei voastre.

Dincolo de toate studiile, cursurile și cărțile de parenting pe care le-ați parcurs se află copilul vostru UNIC, care, cu toate calitățile lui, intră în etapa importantă a școlarizării, a alfabetizării, dar și a socializării de altă natură, a integrării și educării.

Toate acestea se vor petrece de-a lungul anilor, concomitent cu dezvoltarea organismului din toate punctele de vedere.

Un alt aspect, la fel de important ca celelalte și care nu ar trebui să lipsească din “ghiozdanul” oricărui părinte îl reprezintă **COMUNICAREA.**

Nu ne apucăm să dăm definiții ale comunicării aici și nici să vă reamintim importanța comunicării, dar subliniem CUM ar trebui să o folosiți în legătură cu școala copilului și ce beneficii nebaneuite are.

Iată cateva **ingrediente ale unei bune comunicări cu dascălii și reprezentanții școlii** copilului vostru:

MOMENTUL

- a) **periodic** (o dată pe lună) pentru că este sănătos și pentru copil și pentru voi, părinții, dar și pentru dascălul căruia i l-ați încredințat.
- b) exact atunci când aveți sentimentul că **“ceva e în neregulă”**.

FORMA

Scrieți un mesaj sau un email. Vă recomandăm să evitați telefonul direct, înainte de a lua în considerare și celelalte ingrediente de mai jos:

-dascălul respectiv este și el om în afara programului de lucru, (în care oricum nu ar avea voie să răspundă/ sa vorbească la telefon), că are și el casă, familie etc;

-dacă aveți grup de What's App al clasei, vă recomandăm să nu scrieți acolo mesajul, ci separat, cadrului didactic.

ANALIZAȚI DATELE

Ascultați cu calm ce vă spune copilul (este bine să vă faceți o obisnuință din a afla periodic cum se simte la școală) și încercați să luați în calcul toate variantele de scenariu. Vă recomandăm să nu plecați spre discuția cu învățătoarea sau profesorul, înarmați cu o concluzie absolutistă cum că situația problematică are doar acea dimensiune pe care doar voi o vedeți. În orice situație dificilă există mai multe fațete ale acesteia și e bine să ascultați toate variantele, înainte de a desprinde o concluzie.

TONUL

Fiți calmi, respectuoși, controlați-vă emoțiile sau tensiunea.

Gândiți-vă că sunteți parteneri egali cu școala în educarea copilului vostru. Amintiți-vă cum v-ați simțit când, la serviciu fiind, cineva a venit cu un aer atotștiutor și a încercat să vă demonstreze, pe un ton agitat sau acuzator că doar el are dreptate, că vă învață el cum să vă faceți treaba mai bine. Omul respectiv poate are puțină dreptate sau poate chiar are o idee mai bună, dar cu siguranță nu îl veți asculta din pricina tonului ridicat și agresiv pe care îl folosește în comunicare.

Vă recomandăm episoadele scurte, dar deosebit de înțelepte ale podcastului „Mind Architect” cu Paul Olteanu. Puteți afla cu ușurință care sunt declanșatorii stărilor noastre, în special cele conflictuale și cât de ușor putem învăța să stăpânim “elefantul”. Discuțiile lui Paul cu invitații săi au legătură și cu adultul, dar și cu părintele în relația cu copilul. Foarte interesante sunt și le găsiți aici: <https://mindarchitect.ro/> .

Citiți metodologia, adică procedura de urmat în vederea înscrierii (<https://www.edu.ro/inscriere-invatamant-primar>). Dosarul este simplu, mai grea e decizia.

Adunați actele, stabiliți o zi (după ce v-ați informat pe site-ul sau la secretariatul școlii pe care ați ales-o) și purcedeți către **înscrierea oficială**.

Deci, **RESPIRAȚI** și mergeți la întâlnire cu ideea de a clarifica situația problematică și de a găsi împreună cele mai bune soluții pentru binele copilului vostru și nicidecum pentru orgoliul vreunuia dintre adulți.

Sunt multe de spus despre cum putem **ÎMPREUNĂ**, familie și dascăli, să facem ca școala să fie mai bună pentru copii, în ciuda tuturor limitărilor.

Aceasta este misiunea proiectului **EduMaiBine**, să medieze și să construiască o legătură cât mai bună între familie și școală pentru copii, pentru o lume mai bună, o lume mai civilizată prin educație.

Sperăm că ai găsit folositor acest ghid!

Ne poți inspira să abordăm și alte subiecte, spunându-ne opinia ta printr-un email la adresa: contact@edumaibine.ro

Poți afla mai multe despre noi și proiectul EduMaiBine din următoarele surse:

www.edumaibine.ro
YouTube: [EduMaiBine](#)
Facebook: [EduMaiBine](#)

Vă așteptăm cu entuziasm alături de noi,

Ioana & Simona